

PROROCIIA LUI VARUH

Cap 1

6r *Jidovii din Vavilon trimit la cei din Ieru | salim carte lui Varuh cu banii cei strânși ca, aducând jârtve, să să roage pentru dânșii și pentru Navohodonosor și pentru fiul lui, Valtasar, și mărturisesc păcatele sale.*

1 i acestea sânt cuvintele cărții care le-au scris Varuh, fiul Nerii, fiul lui Maasii, fiului Sedechiii, fiului Helchie, în Vavilon,

2 În anul al cincilea, în zioa a lunii a șaptea, în vremea când au prins haldeii Ierusalimul și l-au ars cu foc.

3. Și au cetit Varuh cuvintele cărții aceștia la urechile lui Iehonie, fiului Ioachim, împăratului Iudei, și la urechile a tot norodului celui ce vinea la carte

4. Și la urechile putearnicilor, fiilor împăraților și la urechile bătrânilor și la urechile norodului, de la cel mai mic al lor până la cel mai mare, tuturor carii lăcuia în Vavilon, la râul Sodii,

5. Carii auzând, plângea și postea și să ruga înaintea Domnului.

6. Și au adunat bani, după cât au putut mâna fieștecăruia;

7. Și au trimis în Ierusalim la Ioachim, fiul Helchiii, fiului Salom preotul, și la preoți și la tot norodul carii s-au aflat cu el în Ierusalim.

8. Când lua vasele bisearicii Domnului, care să luase din bisearică, a-i chema îndărăpt, la pământul Iudii, în zioa lunii sivan a zecea, vasele ceale de argint, care au făcut Sedechie, fiul Iosii, împăratul Iudei,

9. După ce prinsease Navohodonosor, împăratul Vavilonului, pre Iehonie și pre căpetenii și pre toți cei putearnici și norodul locului, din Ierusalim, și i-au dus legați în Vavilon.

10. Și au zis: „Iată, am trimis la voi bani din carii luați jârtve și tămâie și faceți mană și aduceți pentru păcat la jârtvealnicul Domnului, Dumnezeului nostru,

6v 11. Și vă rugați pentru viața lui Navohodonosor, împăratului Vavilonului, și pentru viața lui Valtasar, fiului lui, să fie zilele lor ca zile | le ceriului pre pământ.

12. Și să ne dea Domnul putere și să lumineaze ochii noștri, ca să trăim supt umbra lui Navohodonosor, împăratului Vavilonului, și supt umbra lui Valtasar, fiului lui, și să slujim lor multe zile și să aflăm har înaintea lor.

13. Și pentru noi însăși vă rugați Domnului, Dumnezeului nostru, că am păcătuit Domnului, Dumnezeului nostru, și nu s-au întors iuțimea Lui de la noi până într-această zi.

14. Și cetiți cartea aceasta, carea o am trimis la voi a o prociti în bisearica Domnului, în zi de praznic și în zi de îndăleate.

15. Și veți zice: *«Domnului, Dumnezeului nostru, dreptatea, iară noao, rușinea obrazul <ui> *Jos 2, 6.
nostru, precum e zioa aceasta a tot Iuda și celor ce lăcuiesc în Israil,

16. Împăraților noștri și căpeteniilor noastre și preoților noștri și prorocilor noștri și părinților noștri

*Danil 9, 5. 17. *Păcătuit-am înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, și n-am crezut, nenădăduind spre Dânsul.

18. Și n-am fost supuitori Lui și n-am auzit glasul Domnului, Dumnezeului nostru, ca să umblăm întru poruncile Lui, care ne-au dat noao.

19. Din zioa care au scos părinții noștri din pământul Eghiptului până la zioa aceasta eram necredincioși cătră Domnul, Dumnezeul nostru, și răsipiți ne-am depărtat, ca să nu auzim glasul Domnului.

*2 Leage 28, 15. 20. *Și s-au lipit de noi multe reale și blăstămuri, care au rânduit Domnul lui Moisi, slugii Sale, cel ce au scos părinții noștri din pământul Eghiptului, a ne da pământul cel ce curge lapte și miere, ca în zioa de astăzi.

21. Și n-am auzit glasul Domnului, Dumnezeului nostru, după toate cuvintele prorocilor pre carii i-au trimis la noi.

22. Și ne-am dus fieștecarii spre voia inimii noastre ceii reale, a sluji dumnezeilor streini, făcând reale înaintea ochilor Domnului, Dumnezeului nostru. ||

Cap 2

7r

Jidovii în robie mărturisesc că pentru păcatele sale li s-au întâmplat realele care Dumnezeu, prin prorocii Săi, le amânășase. Deci, vărsând rugăciuni, cer mila carea prin Moisi o făgăduise celor ce să vor întoarce a o da.

1. ntru carea au rânduit Domnul, Dumnezeul nostru, cuvântul Său, care au grăit cătră noi și cătră judecătorii noștri și cătră împărații noștri și cătră căpeteniile noastre și cătră tot Israilul și Iuda,

*2 Leage 28, 53. 2. Ca să aducă Domnul preste noi reale mari, care nu s-au făcut supt ceriu, precum s-au făcut în Ierusalim, *după ceale ce sânt scrise în leagea lui Moisi,

3. Ca să mânce omul cărnurile fiului său și cărnurile feții sale,

4. Și i-au dat supt mâna tuturor împăraților carii sânt împrejurul nostru, spre probozire și spre pustiire, întru toate noroadele întru carele ne-au răsipit Domnul;

5. Și ne-am făcut dedesupt, și nu deasupra, că am păcătuit Domnului, Dumnezeului nostru, neascultând glasul Lui.

*Sus 1, 15. 6. *Domnului, Dumnezeului nostru, dreptatea, iară noao și părinților noștri, rușinea obrazului, ca zioa aceasta.

7. Că au grăit Domnul asupra noastră toate realele aceastea carea au venit preste noi.

8. Și nu ne-am rugat feții Domnului, Dumnezeului nostru, ca să ne întoarcem fieștecarele din căile noastre ceale reale.

9. Și au priveghiat Domnul cu reale și le-au adus preste noi, că drept e Domnul întru toate lucrurile Sale care ne-au poruncit noao.

10. Și n-am auzit glasul Lui, ca să umblăm | întru poruncile Domnului, care ne-au dat înaintea feții noastre. 7v

*Danil 9, 15. 11. *Și acum, Doamne, Dumnezeul lui Israil, Cel ce ai scos norodul Tău din pământul Eghiptului în mână puternică și în seamne și în minuni și întru putearea Ta cea mare și în brațu înalt, și Ț-ai făcut nume, precum e zioa aceasta,

12. Păcătuit-am, nelegiuit-am, nedrept ne-am purtat, Doamne, Dumnezeul nostru, întru toate îndreptările Tale.

13. Întorcă-să mâna Ta de cătră noi, că am rămas pustii între neamuri, unde ne-ai răsipit.

14. Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre și rugările noastre, și ne scoate pentru Tine, și ne dă a afla har înaintea feții celor ce ne-au dus pre noi,

15. Să știe tot pământul că Tu ești Domnul, Dumnezeul nostru, și cum că numele Tău s-au chemat preste Israil și preste neamul lui.

*2 leage 26, 15. 16. *Uită-Te, Doamne, din sfânta casa Ta spre noi și pleacă ureachiia Ta și ne ascultă.

Isaie 63, 15. 17. *Deșchide ochii Tăi și vezi că nu cei morți, carii sânt în iad, al căror duh s-au luat din ceale dinlăuntru ale sale, vor da cinste și îndreptare Domnului,

*Isaie 37, 17 și 46, 9. 18. Ci sufletul care e întristat dă mărima răului și umblă plecat și neputincios, și ochii cei slăbănogiți și sufletul cel flămând dă Ție slavă și dreptate Domnului.

Psalms 113, 17. 19. Că nu după dreptățile părinților noștri noi vărsăm rugăciuni și cearem milă înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul nostru,

20. Ci pentru că ai trimis mânia Ta și iuțimea Ta preste noi, precum ai grăit prin mâna slugilor Tale, prorocilor, zicând:

21. 'Așa zice Domnul: Plecați umărul vostru și cerbicea voastră și lucruri faceți împăratului Vavilonului; și veți șede pre pământul care l-am dat părinților voștri,

8r 22. Iară de nu veți auzi glasul Domnului, Dumnezeului | vostru, a lucra împăratului Vavilonului, sfârșirea voastră voi face din cetățile Iudei și din târgurile Ierusalimului.

23. Și voi lua de la voi glasul veseliei și glasul bucuriei și glasul mirelui și glasul mireasii și va fi tot pământul fără urmă de la cei ce lăcuiesc într-însul'.

24. Și n-au auzit glasul Tău, ca să lucre împăratului Vavilonului. Și ai așezat cuvintele Tale, care ai grăit în numele slugilor Tale prorocilor, să se mute oasele împăraților noștri și oasele părinților noștri din locul său.

25. Și iată, s-au lepădat în căldura soarelui și în înghețul nopții. Și au murit în dureri reale, în foame și în sabie și în scoatere.

26. Și au pus bisearica în carea s-au chemat numele Tău într-însa, ca zioa aceasta, pentru nedreptatea casii lui Israil și a casii Iudei.

27. Și ai făcut într-un noi, Doamne, Dumnezeul nostru, după toată bunătatea Ta și după toată mila Ta cea mare,

28. Precum ai grăit în mâna slugii tale, Moisi, în zioa în carea i-ai poruncit a scrii leagea Ta înaintea fiilor lui Israil,

29. Zicând: *'De nu veți auzi glasul Mieu, mulțimea această mare să va întoarce spre cea mai mică între neamuri, încâtro Eu îi voi răsipi.

*Preoție 26, 14.

2 Leage 28, 15.

30. Că știu că pre Mine nu Mă va auzi norodul, că norodul e cu cerbicea vârtoasă. Și să va întoarce la inima sa, în pământul robii sale.

31. Și vor ști că eu sânt Domnul, Dumnezeul lor; și le voi da inimă și vor înțelege; urechi, și vor auzi.

32. Și Mă vor lăuda în pământul robii sale și-și vor aduce aminte de numele Mieu.

8v 33. Și să vor întoarce de cătră dosul său cel vârtos și de cătră cei răi ai săi, că-și vor aduce aminte de calea părinților săi, carii au păcătuit | împotriva Mea.

34. Și iară îi voi chema la pământul care l-am jurat părinților lor, lui Avraam, Isaac și Iacov, și-l vor stăpâni. Și-i voi înmulți și nu să vor împuțina.

35. Și le voi așeza altă legătură veacinică, să le fiu spre Dumnezeu, și ei vor fi Mie spre norod. Și nu voi clăti mai mult norodul Mieu, pre fiii lui Israil, de la pământul care l-am dat lor'.

Cap 3

Nu înceată a mărturisi păcatele sale și ale părinților săi, rugând pre Dumnezeu pentru mila.

Israil spre robie s-au dus, pentru că au lăsat calea înțelepciunii, carea nu să află de la cei putearnici, de la bogați sau de la uriași. Ci norodului Israil să dedească de la Dumnezeu, de Carele toate zidirile Sale ascultă. Și să adaogă despre venirea lui Hristos în trup.

1. i acum, Doamne Atotputearnice, Dumnezeul lui Israil, sufletul într-un strâmtori și duhul buiguit strâgă cătră Tine.

2. Auzi, Doamne, și Te milostiveaște, că Dumnezeu milostiv ești, și ne miluiaște, că am păcătuit înaintea Ta.

3. Că Tu șezi în veac, și noi vom peri în veac.

4. Doamne Atotputearnice, Dumnezeul lui Israil, auzi acum rugăciunea morților lui Israil și a fiilor lor, carii au păcătuit înaintea Ta și n-au auzit glasul Domnului, Dumnezeului său, și s-au cleit de noi realele.

5. Să nu pomenești nedreptățile părinților noștri, ci-Ți fie aminte de mâna Ta și de numele Tău în vremea aceasta.

6. Că Tu ești Domnul, Dumnezeul nostru, și Te vom lăuda, Doamne.

9r 7. Că pentru aceasta ai dat frica Ta în inima noastră, și să chemăm numele Tău și să Te lău | dăm în robii noastră, că ne întorcem de cătră nedreptatea părinților noștri, carii au păcătuit înaintea Ta.

8. Și iată, noi în robii noastră sântem astăzi, cu carea ne-ai răsipit spre probozire și spre blăstăm și spre păcat, după toate nedreptățile părinților noștri, carii s-au depărtat de la Tine, Doamne, Dumnezeul nostru.

9. Auzi, Israil, poruncile vieții; ia în urechi, să faci priceapere.

10. Ce e, Israile, că ești în pământul nepriiatinilor?
 11. Învechitu-te-ai în pământ strein, întinatu-te-ai cu morții, socotitu-te-ai cu cei ce să pogoară în iad.
 12. Părăsit-ai izvorul înțelepciunii.
 13. Că de ai fi umblat în calea lui Dumnezeu, ai fi lăcuit adecă în pacea veacinică.
 14. Învață unde e priceperea, unde e putearea, unde e înțelesul, ca să știi împreună unde e lungimea vieții și a traiului, unde e lumina ochilor și pacea.
 15. Cine au aflat locul lui? Și cine au intrat în vistierile lui?
 16. Unde sânt căpeteniile neamurilor și cei ce stăpânesc preste fieri care sânt pre pământ?
 17. Cei ce să joacă cu paserile ceriului,
 18. Cei ce agonisesc argint și aur, întru care nădăjduiesc oamenii, și nu e sfârșitul câștigării lor? Carii lucrează argintul și să grijesc, nici iaste aflarea lucrurilor lor?
 19. Prăpăditu-s-au și la iad s-au pogorât, și alții în locul lor s-au sculat.
 20. Tinerii au văzut lumină și au lăcuit pre pământ, iară calea învățaturii n-au cunoscut,
 21. Nici au înțeles cărările ei, nici fiii lor o au priimit; de cătră fața lor s-au depărtat.
 22. Nu s-au auzit în pământul Hanaan, nici s-au văzut în Theman;
 23. Și fiii lui Agar, carii caută priceaperea cea de pre pământ, neguțătorii Mirhei și a lui Theman și beznitorii și căutătorii de priceapere și de înțelepciune; iară calea înțelepciunii n-au știut, nici au pomenit cărările ei. |
 24. O, Israile, câtu-i de mare casa lui Dumnezeu și foarte locul moștenirii Lui! 9v
 25. Mare e și n-are sfârșit, înalt și nemăsurat!
 26. Acolo au fost urieșii cei vestiți, carii au fost din început, cu statul mare, știind războiul.
 27. Nu pre aceștia au ales Domnul, nici calea învățaturii au aflat; pentru aceea au perit.
 28. Și căci că n-au avut înțelepciune, au perit pentru neînțelepciunea sa.
 29. Cine s-au suit în ceriu și o au luat și o au scos din nori?
 30. Cine au vânzlat marea și o au aflat și o au adus mai presus decât aurul cel ales?
 31. Nu e cine să poată ști căile ei, nici cine să caute cărările ei,
 32. Ci Cel ce ști toate o au cunoscut și o au aflat priceaperea Sa, Cel ce au gătit pământul în vreme veacinică și l-au umplut de dobitoace și de ceale cu patru picioare,
 33. Cel ce trimite lumina și mearge; și o au chemat și au ascultat de El în cutremurare.
 34. Iară stealele au dat lumină în străjile sale și s-au veselit.
 35. Chematu-s-au și au zis: 'Iată, noi'. Și au luminat cu veselie Celui ce le-au făcut.
 36. Acesta e Dumnezeuul nostru și nu să va cinsti altul împotriva Lui.
 37. Acesta au aflat toată calea învățaturii și o au dat lui Iacov, slugii Sale, și lui Israil, alesului Său.
 38. După aceastea pre pământ s-au văzut și cu oamenii au petrecut»".

Cap 4

Ierusalimul jleaste pustiirea sa și îndeamnă fiii săi să fie tari cu sufletul, că, precum pentru păcatele lor, Dumnezeu i-au dat protivnicilor, așa, pre ei izbăvindu-i, va certa pre vrăjmașii lor.

1. ceastă carte a poruncilor lui Dumnezeu și legea carea iaste în veac, toți carii o țin vor || ajunge la viață, iară cei ce o au părăsit, la moarte. 10r
 2. Întoarce-te, Iacove, și o apucă, umblă pre cale la strălucirea ei, în prejma luminii ei.
 3. Nu da altuia slava ta și vrednicia ta neamului strein.
 4. Fericiți sântem, Israile, că ceale ce lui Dumnezeu plac s-au arătat noao!
 5. Cu inimă mai tare fii, norodul lui Dumnezeu, vrednicule de pomenire, Israile!
 6. Vânduți sânteți limbilor, nu spre pierdere, ci căci că întru mânie spre mânie ai chemat pre Dumnezeu, dați sânteți vrăjmașilor,
 7. Că ați întărâtat pre Cel ce v-au făcut, pre veacinicul Dumnezeu, jirtvind dimonilor, și nu lui Dumnezeu.
 8. Că v-ați uitat de Dumnezeu, Cel ce v-au hrănit, și ați întristat pre doica voastră, Ierusalimul.
 9. Că au văzut mânia de la Dumnezeu viind voao și au zis: „Auziți, hotarale Sionului, că mi-au adus Dumnezeu jale mare;
 10. Că am văzut robia norodului meu, a fiilor miei și a featelor, carea o au adus lor Cel Veacinic.
 11. Că i-am hrănit cu veselie și i-am slobozit cu plângere și cu jeale.

12. Nime nu să bucure de mine, văduva și pustiita. De la mulți m-am părăsit pentru păcatele fiilor miei, că s-au abătut de la legea lui Dumnezeu.

13. Iară dreptățile Lui nu le-au știut, nici au umblat prin căile poruncilor lui Dumnezeu, nici prin cărările adevărului Lui cu dreptate au intrat.

14. Vie hotarele Sionului și pomenească robia fiilor și a fezelor mele, carea o au adus lor Cel Veacinic,

15. Că au adus preste ei neam de departe, neam îndărăvnic și de altă limbă,

16. Carii n-au cinstit pre cel bătrân, nici de prunci le-au fost milă; și au dus pre iubiții văduvei, și de fii pre una o au pustiit.

17. Iară eu în ce vă pociu ajuta? |

10v 18. Că Cel ce au adus preste voi reale, Acela vă va răpi din mâna nepriiatinilor voștri.

19. Umblați, fiilor, umblați, că eu sângură am rămas.

20. Dezbrăcatu-m-am de văjmântul păcii și m-am îmbrăcat cu sacul rugăciunii și voi strâga cătră Cel Preaînalt în zilele mele.

21. Mai tari cu inima fiți, fiilor, strâgați cătră Domnul și vă va scoate din mâna căpeteniilor celor nepriiatini.

22. Că eu am nădăduit în veac mântuirea voastră. Și mi-au venit bucurie de la Cel Sfânt despre mila carea va veni voao de la veacinica mângăierea noastră.

23. Că v-am slobozit cu geale și cu plângere, iară vă va întoarce mie Domnul cu bucurie și cu veselie în veac.

24. Că precum au văzut vecinele Sionului robia voastră de la Dumnezeu, așa vor vedea și întru grăbire mântuirea voastră de la Dumnezeu, carea va veni voao cu cinste mare și cu strălucire veacinică.

25. Fiilor, răbdând, suferiți mânia carea au venit preste voi. Că te-au gonit nepriiatinul tău, ci degrabă vei vedea perirea lui și preste cerbicea lui vei încăleca.

26. Jingașii miei au umblat prin căi aspre, că au fost duși ca o turmă răpită de vrăjmași.

27. Mai tari cu inima fiți, fiilor, și strâgați cătră Domnul, că va fi pomenirea voastră de la Cel ce v-au dus.

28. Că precum au fost simțirea voastră să rătăciți de la Dumnezeu, de zece ori atâta întorcându-vă, iarăși Îl veți căuta pre El.

29. Că Cel ce v-au adus reale, Acela iarăși vă va aduce veacinica veselie cu mântuirea voastră.

30. Mai tare cu inima fii, Ierusalime, că te îndeamnă Cel ce te-au numit.

31. Vătămătorii vor peri, cei ce te-au năcâjit și cei ce s-au bucurat de cădearea ta să vor certa.

32. Cetățile căroră au slujit fiii tăi să vor certa, și ceale ce au luat pre fiii tăi.

11r 33. Că precum s-au bucurat de surparea ta și s-au veselit întru cădearea ta, așa să va întrista | | întru a sa pustiire.

34. Și să va ciunta săltarea mulțimei ei, și bucuriia va fi spre jale.

35. Că foc va veni asupra ei din veac, întru lungime de zile și va fi lăcuită de dimoni multă vreme.

36. *Uită-te împrejur, Ierusalime, cătră răsărit și vezi veselia ce-ți vine de la Dumnezeu! *Jos 5, 5.

37. Că iață, vin fiii tăi carii i-ai slobozit răsărit, vin adunați de la răsărit până la apus, în cuvântul Celui Sfânt, bucurându-să spre cinstea lui Dumnezeu.

Cap 5

Să poruncească Ierusalimului a dezbrăca jealea, căci că fiii ei, cei cu ocară duși spre robie, cu slavă să vor întoarce la ea.

1. ezbracă-te, Ierusalime, de haina cea de jale și de năcăzuirea ta și te îmbracă cu podoabă și cu cinstea veacinicii mării, carea ție de la Dumnezeu iaste, a veacinicii slave.

2. Încunjura-te-va Dumnezeu cu văjmântul dreptății și-ți va pune mitra cea de veacinica cinste pre cap,

3. Că Dumnezeu va arăta strălucirea Sa preste tine, a tot ce e supt ceriu.

4. Că să va numi ție numele tău de la Dumnezeu în veaci „Pacea dreptății” și „Cinstea creștinătății”.

5. Scoală-te, Ierusalime, și stăi întru înălțime *și te uită împrejur spre răsărit și vezi pre fiii tăi adunați de la răsăritul soarelui până la apus, întru cuvântul Celui Sfânt, bucurându-să de pomenirea lui Dumnezeu. *Sus 4, 36.

6. Că au ieșit de la tine, pe jos duși de nepriițini. Iară îi va aduce Domnul la tine, purtați întru cinste, ca pre fiii împărăției.

7. Că au rânduit Domnul a smeri pre tot muntele înalt și râpele ceale de mulți ani, și văile a le umplea spre asămănarea pământului Lui, ca să umble Israil cu deadinsul spre cinstea lui Dumnezeu.

8. Și au umbrit și pădurile și tot lemnul dulceții pre Israil, din porunca lui Dumnezeu.

9. Că va aduce Dumnezeu pre Israil cu veselie întru lumina mărimii Sale, cu milă și cu dreptate, carea iaste dintr-Însul. |

Cap 6

11v

Prorocește Ieremie că jidovii, din robia Vavilonului, după șapte neamuri să vor slobozi și-i îndeamnă să se păzască de închinarea lor de idoli, arătând din multe fapte, de nice un folos a fi idolii și a fi lipsiți de toată simțirea și deșerți. Paria cărții carea o au trimis Ieremie spre ducerea robilor în Vavilon, de la împăratul vaviloneanilor, ca să le vestească după cum s-au fost poruncit lui de la Dumnezeu.

*Ieremie 25, 9.

1. ntru păcatele care ați păcătuit înaintea lui Dumnezeu veți fi duși în Vavilon, robi de Navohodonosor, împăratul Vavilonului.

2. Întrând, dară, în Vavilon, veți fi acolo ani mulți și vremi multe, până la șapte neamuri, iară după aceasta vă voi întoarce de-acolo cu pace.

*Isaie 44, 10.

3. *Iară acum veți vedea în Vavilon dumnezei de aur și de argint și de piatră și de lemn, purtați pre umere, arătând frică neamurilor.

4. Vedeți dară ca nu și voi aseamenea să vă faceți faptelor streine și să vă teameți și frica să vă prinză într-înșii.

5. Văzând, drept aceea, gloata dindărăpt și dinnainte închinându-să, ziceți în inimile voastre: «Ție trăbuie a ne închina, Doamne!».

6. Că îngerul Mieu cu voi iaste și Însumi voi cu căuta sufletele voastre.

7. Că limba lor e pilită de faur și ei, auriți și argințiți, mincinoși sânt și nu pot grăi.

8. Și, precum podoabele iubitoare fecioare, așa din aur s-au făcut;

9. Cununi adevărat de aur au pre capetele sale dumnezeii lor. Pentru aceea trag preoții de la dâșii aurul și argintul și-l țin loruși

10. Și dau dintr-însul celor în bordeiu dați și pre curve le împodobesc. Și iarăși, dacă-l iau de la curve, își împodobesc dumnezeii.

11. Și aceștia nu să mântuiesc de rugină și de molie.

12. Iară, acoperindu-i cu haină de vison, le șterg fața pentru praful casii, care iaste mult între dâșii. ||

13. Și steamă are ca omul, ca giudecătorul ținutului carele pre cel ce păcătuiaște împotriva sa nu-l omoară. 12r

14. Are și în mână sabie și săcure, iară pre sine de războiu și de lotri nu să izbăvește. Pentru aceea, voao știut să fie că nu sânt dumnezei.

15. Nu vă teameți, dară, de ei, că precum vasul omului cel zdrobit de nice o treabă să face, așa sânt și dumnezeii lor.

16. Dacă să pun în casă, ochii lor sânt plini de praf din picioarele celor ce întră.

17. Și, precum careva carii l-au vătămat pre împăratul i să îngrădesc ușile au precum aduc mortul la mormânt, așa le apără preoții ușile cu încuietori și cu zaruri, să nu să jefuiască de tâlhari.

18. Candele aprind lor, și încă multe, din carele nice una pot vedea, ci sânt ca niște grinzi în casă.

19. Iară inimile lor zic a le linge șerprii carii din pământ sânt, când îi mână și văjmântul lor, și nu sânt.

20. Neagre sânt fețele lor de fumul cel din casă.

21. Preste trupul lor și preste capul lor zboară liliicii și rândunealele și paserile, așijderea și cățalușele.

22. Pentru aceea, să știți că nu sânt dumnezei; nu vă teameți, dară, de ei!

23. Și aurul ce au la vedea iaste. De nu-i va ștearge cineva zmoala, nu vor sclipi; că, nici când să vărsa, simțea.

24. Din tot prețul s-au cumpărat, în carii duh nu iaste într-înșii.

*Isaie 46, 7.

25. *Fără picioare, pre umere să poartă, arătând necinstea sa oamenilor. Rușineaze-se și cei ce-i cinstesc.

26. Pentru aceea, de vor cădea pre pământ, de sâneși nu să scoală. Nici de-l va pune cineva drept, singur însuși va putea sta, ci precum morților odoarele lor le vor pune înainte.
- 12v 27. Jărtvele lor le vând preoții lor și rău să slujesc. Așijderea și muierile lor rumpând, nici beteagului, nici cerșitorului | ceva împart.
28. Din jirtvele lor, ceale ce nasc și ceale lunatece să ating. Știind, dară, dintr-acestea că nu sânt dumnezei, nu vă teameți de ei.
29. Că de unde să cheamă dumnezei? Că muierile pun dumnezeii lor de aur și de argint și de lemn.
30. Și în casele lor preoții șed, având îmbrăcăminte tăiate și capetele și barba rasă, a căroră capete goale sânt.
31. Și răgnesc strângând cătră dumnezeii săi, ca în cina mortului.
32. Vejmintele lor le duc preoții și îmbracă muierile sale și feciorii săi.
33. Nici de pățimesc ceva rău de la cineva, nici ceva bine, pot răsplăti. Nici împărat pot rându, nici a-l lua.
34. Așijderea, nici pot da bogății, nici rău a răsplăti. De le-au făgăduit cineva făgăduință și n-au răsplătit, nici aceasta caută.
35. Pre om de moarte nu izbăvesc, nici pre cel slab scot de la cel mai tare.
36. Pre omul orb la vedea nu-l întorc, de lipsă pre om nu-l vor izbăvi.
37. De văduvă nu le va fi milă, nici săracilor bine vor face.
38. Pietrilor de munte aseamenea sânt dumnezeii lor, de lemn, de piatră și de aur și de argint. Iară cei ce-i cinstesc să vor rușina.
39. Cum, dară, să va socoti sau să va zice că sânt dumnezei?
40. Că încă însuși haldeii necinstindu-i, carii, dacă îi vor auzi mutul a nu putea grăi, îl duc la Vil, cerând de la el a grăi.
41. Ca când ar putea sâmti cei ce n-au mișcare, și ei, dacă vor înțeleage, îi vor lăsa, că sâmtire n-au acei dumnezei ai lor.
42. Iară muierile împrejurate cu funi în ulițe șed, aprinzând oase de maslin.
- 13r 43. Iară, când careva dintr-însele, trasă de oarecarele ce treace, va dormi cu el, pre cea de aproa | pe a sa o probozeaște, că ea nu s-au aflat vreadnică ca dânsa, nici funea ei s-au rupt.
44. Iară toate ce li să fac mincinoasă sânt; cum să va socoti sau să va zice aceia a fi dumnezei?
45. Iară de fauri și de meșteri de aur s-au făcut. Nimic altceva vor fi, fără numai ceea ce vor vrea preoții a fi.
46. Și însuși meșterii carii i-au făcut nu sânt de multă vreme. Au, doară, dară ceale făcute de ei vor putea fi dumnezei?
47. Și au lăsat ceale mincinoasă și ocară celor viitori.
48. Că de le va veni războiu și reale, gândesc preoții întru sâneși, unde să vor ascunde cu ei?
49. Cum, dară, trebuie să simțească cum că sânt dumnezei cei ce nici de războiu să izbăveasc, nici de reale să scot?
50. Că fiind de lemn, auriți și argințiți, să va ști după aceea că sânt mincinoși, de toate neamurile și de împărați, carii chiar sânt, cum că nu sânt dumnezei, ci lucruri de mâni omenești, și nici un lucru a lui Dumnezeu cu ei.
51. Dirept aceea, dară, cunoscut e că nu sânt dumnezei, ci lucruri de mâni omenești, și nici un lucru a lui Dumnezeu într-înșii iaste.
52. Pre împăratul ținutului nu-l deștaptă, nici ploaie oamenilor vor da.
53. Și judecată nu vor aleage, nici vor izbăvi ținuturile de nedreptate. Că nimica pot, ca ceucele între ceriu și între pământ.
54. Căci, când va cădea foc în casa dumnezeilor celor de lemn, de argint și de aur, preoții lor adecă vor fuji și să vor izbăvi, iară ei ca niște bârne în mijloc vor arde.
55. Iară împăratului și războiului nu vor sta împotrivă. Cum, dară, să va socoti au să va priimi că sânt dumnezei?
56. Nu de furi, nici de tâlhari să vor mântui dumnezeii cei de lemn, de piatră, și argințiți și auriți. Căror acești ce sânt mai tari? |
- 13v 57. Aurul și argintul și văjmântul cu care sânt acoperiți le vor lua de la dânsii și să vor duce, nici-ș vor aduce ajutoriu.
58. Dirept aceea mai bine e a fi împărat ce-și arată putearea sa sau vas în casă de treabă, cu carele să va lăuda cel ce-l stăpânește, sau ușe în casă, carea păzește ceale ce sânt într-înșea, decât dumnezei mincinoși.

59. Soarele adevă, și luna și stealele, fiind strălucitoare și trimise spre folosuri, ascultă.
60. Aseamenea și fulgerul, deacă să va arăta, văzut iaste; aceeaș și duhul în tot ținutul suflă;
61. Și norii, căroră fiindu-le poruncit de la Dumnezeu a umbla toată lumea, isprăvesc ce le iaste poruncit.
62. Și focul încă, trimis de sus să mistuiască munți și păduri, face cei-i poruncit. Iară aceștia nici cu fealiul, nici cu puterile sânt aseamenea acestora.
63. De unde nici e a socoti, nici a zice că aceia sânt dumnezei, când nu pot nici judecata a judeca, nici ceva a face oamenilor.
64. Știind, dară, că nu sânt dumnezei, nu vă teameți, dară, de dânșii,
65. Că nici vor blăstăma pre împărați, nici îi vor blagoslovi,
66. Și seamne în ceriu limbilor nu le arată, nici ca soarele vor sclipi, nici vor lumina ca luna.
67. Fiarăle mai bune sânt decât ei, carele pot scăpa supt acoperișu și-ș pot folosi șieși.
68. Nici într-un chip, dară, arătat e voao că sânt dumnezei, pentru carea nu vă teameți de ei,
69. Că precum în pepiniște frica nimic nu păzeaste, așa sânt dumnezeii lor cei de lemn și argințiți și auritiți.
70. Într-acelaș chip și în grădină spinele cel alb, pre carele toată paserea șade. Așjderea și mortului celui aruncat întru întunearec, aseamenea sânt dumnezeii lor cei de lemn și auritiți și argințiți.
71. Și de la urșinic și vison, care preste ei le mână moliile, veți ști, dară, că nu sânt dumnezei. Și ei încă mai apoi să mână și vor fi ocară în ținut. ||
72. Mai bun e omul drept, carele nu are bozi, că va fi departe de ocări”.

14r

